

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Tatár László ügyvéd által képviselt felperesnek a Katorné dr. Szabó Annamária jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatala Hatósági Főosztály Dél-dunántúli Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Baranya Megyei Bíróság 2009. április 27. napján kelt 7.K.20.283/2009/5. számú ítélete ellen a felperes által 7. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán eljárva - nyilvános tárgyaláson - meghozta az alábbi

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Baranya Megyei Bíróság 7.K.20.283/2009/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000 /azaz tízezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 10.000 /azaz tízezer/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Dél-dunántúli Regionális Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ a felperesnél 2007. évre egyes adókötelezettségek teljesítésének ellenőrzését végezte, amelynek során a 2008. október 9. napján kelt 4026817750 számú végzésével a felperest iratok, bizonylatok be nem mutatása és ez által az ellenőrzés akadályozása miatt 100.000 Ft mulasztási bírsággal sújtotta.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2008. december 16. napján kelt 2899400916/2008. számú határozatával az elsőfokú végzést határozatra változtatta, és a határozatot helybenhagyta. Indokolása szerint az ellenőrzés lefolytatásához az adózó képviselőjének személyes megjelenése, és a társaság 2007. évi teljes iratanyagának /főkönyvi kivonat, áfa-nyilvántartás, szigorú számadású nyomtatványok nyilvántartása, számlatömbök, pénztárbizonylatok, költség számlák, bankszámla-kivonatok, szerződések/ megtekintése volt szükséges. A felperes jogi képviselője 2008. július 2-án bevitte az adóhivatalba a Kft. 2007. évi eredeti iratanyagát, annak bevonásához azonban nem járult hozzá, a revízió az iratanyagról teljes körű másolatot sem tudott készíteni, mert a jogi képviselő

fénymásolás közben eltávozott, és megtagadta a már lefénymásolt iratok hitelesítését. A revízió megállapította, hogy a birtokában lévő iratok az ellenőrzéshez alkalmatlanok, ezért hiánypótlás keretében felszólította felperest a 2007. évi teljes iratanyaga benyújtására.

A felperes közölte az adóhatósággal, hogy az iratmegőrzés helye Ausztriában van, illetve a nyár a szabadságolások ideje, ezért legkorábban 2008. szeptember hónapban tudja az iratokat Magyarországra, az adóhatósághoz elhozni. A felperes szeptember hónapban sem teljesítette iratbenyújtási kötelezettségét, ezért terhére az elsőfokú hatóság az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény /a továbbiakban: Art./ 47.§-ának /1/-/2/ bekezdései, 94.§-ának /3/ bekezdése, 95.§-ának /1/-/2/ bekezdései, 99.§-ának /1/ bekezdése, 172.§-ának /1/ bekezdés 1. pontja, 178.§-ának 14. pontja helytálló értelmezésével és alkalmazásával szabott ki mulasztási bírságot.

A felperes keresetében a másodfokú határozat megváltoztatását, és a mulasztási bírság törlését kérte. Álláspontja szerint az iratanyagot teljes körűen az adóhatóság rendelkezésére bocsátotta, ezért az adóhatóság határozatát valótlan tényállásra alapította, megsértve az Art. 97.§-ának /4/ bekezdésében rögzített tényállás tisztázási kötelezettségét. Vitatta, hogy hitelesítési kötelezettsége lenne, továbbá, hogy az Art. az adózóknak iratbeszállítási kötelezettséget írna elő. Véleménye szerint a revizorok nem egyes adókötelezettségek ellenőrzésére irányuló ellenőrzést folytattak, hanem valójában adóbevallás utólagos ellenőrzését kívánták elvégezni.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint az Art. 86.§-ának /1/ bekezdése, 87.§-a, 94.§-96.§-ai értelmében az adóhatóság az ellenőrzést a hivatali helyiségében is lefolytathatja, és az adózó feladata az iratainak az adóhatóság rendelkezésére bocsátása, a hivatali helyiségbe szállítása. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy felperes a 2007. évi teljes iratanyagát nem bocsátotta az adóhatóság rendelkezésére, 2008. július 2-án a főkönyvi kivonatnak, a szigorú számadású bizonylatok nyilvántartásának, a pénztári bizonylatoknak a bemutatására nem került sor. Az elsőfokú hatóság jogszerűen hívta fel tehát a felperest iratbenyújtásra, és annak nem teljesítése miatt a szankcionálás is törvényes.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az adóhatóság csak a megbízólevélben meghatározott vizsgálat keretében járhat el, így jogszerűen tagadja meg az adózó mindazon kérdésekre a választ, amelyek nem kapcsolódnak a konkrét vizsgálatához.

Kifejtette továbbá, hogy hitelesítési kötelezettsége az ügyfélnek nincsen.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az ítélet hatályon kívül helyezését és kereseti kérelmet teljesítését kérte. Az Art. 94.§-96.§-ai alapján kifejtette, hogy az adózót nem terheli az iratbeszállítás kötelezettsége, az ezzel ellentétes elsőfokú bírósági álláspont téves. Állította, hogy az adóhatóság rendelkezésére bocsátotta a teljes iratanyagát, hogy a revízió ténylegesen az adóbevallás utólagos ellenőrzését kívánta elvégezni, továbbá, hogy az együttműködési kötelezettségét nem sértette meg.

Az adóhatóság ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A jogerős ítélet meghozatalát követően rendkívüli jogorvoslatnak van helye, ténykérdésben perújításnak, jogkérdésben felülvizsgálati eljárásnak. Az elsőfokú ítélet tényállásának részét képezi az elsőfokú bíróság azon megállapítása, hogy felperes az iratok rendelkezésre bocsátásának törvényben előírt /Art. 95.§ /3/ bekezdés/ kötelezettségét nem teljesítette, így az ellenőrzést akadályozta.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275.§-ának /1/ bekezdése alapján a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján dönt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének, további bizonyítás felvételének nincs helye. Jogszabálysértést a megállapított tényállás iratellenessége, a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelése megalapozhat, ilyen jogsértést azonban a felülvizsgálati kérelem alapján a Legfelsőbb Bíróság nem állapított meg. Az elsőfokú ítélet tényállását tehát az elsőfokú bíróság jogszerű eljárás során és a valóságnak megfelelően állapította meg.

A felperes magtartásának törvényes jogkövetkezménye /Art. 172.§ /1/ bekezdés 1. pont/ volt a mulasztási bírsággal való szankcionálás, az elsőfokú bíróság által helytálló döntéssel jogszerűnek minősített alperesi határozat alapján.

Az egyes adókötelezettségek teljesítésére irányuló ellenőrzés az Art. 87.§-ának /1/ bekezdés c. pontjában meghatározottan ellenőrzési fajta, amelynek során az adóhatóság elsősorban az adózónál fellelhető iratok vizsgálatával ellenőrzi, hogy az adózó eleget tett-e a törvényekben előírt egyes adókötelezettségeinek, azokat határidőben, illetőleg az adó megállapítására, bevallására és megfizetésére alkalmas módon teljesíti-e /Art. 118.§ /1/ bekezdés/.

Az ellenőrzést az adóhatóság az adó, a költségvetési támogatás alapjának, összegének megállapításához szükséges iratok, bizonylatok, könyvek, nyilvántartások - ideértve az elektronikus úton tárolt adatokat is -, számítások és egyéb tények, adatok, körülmények megvizsgálásával folytatja le. Az adózó az iratokat és az adózással összefüggő, elektronikus adathordozón tárolt adatokat felhívásra az adóhatóság által közzétett formátumban rendelkezésre bocsátja, illetve az ellenőrzéshez szükséges tények, körülmények, egyéb feltételek megismerését biztosítja /Art. 95.§ /1/, /3/ bekezdés/. Az ellenőrzést a helyszínen vagy az adóhatóság hivatali helyiségében kell lefolytatni /Art. 94.§ /1/ bekezdés/. E jogszabályhelyek értelmében az iratoknak az adóhatóság részére való rendelkezésre bocsátása az adózó kötelezettsége, és amennyiben az adóhatóság az ellenőrzést a hivatali helyiségében folytatja le, az adózónak az iratait az adóhatóság részére a hivatali helyiségben kell a rendelkezésre bocsátania. A felperes ellentétes álláspontja téves, az elsőfokú bíróság jogértelmezése helytálló volt.

Az Art. 118.§-ának /5/ bekezdése akként rendelkezik, hogy az egyes adókötelezettségek ellenőrzése során tett megállapítások alapján az adóhatóság elrendelheti a bevallás utólagos ellenőrzését is. Az egyes adókötelezettségek ellenőrzése ugyanis feltárhat olyan mértékű hiányosságokat, amelyek eleve megkérdőjelezzik az iratok alapján teljesített adóbevallások helyességét és valóságosságát. Az Art. ezért lehetővé teszi, hogy az egyes adókötelezettségek ellenőrzése során nyert tapasztalatok alapján az adóhatóság elrendelhesse egy-egy adóbevallási időszak utólagos ellenőrzését is. Az adóhatóság tehát nem sértett jogszabályt akkor, amikor a felperest e törvényes lehetőségről tájékoztatta.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A Legfelsőbb Bíróság a felperest a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték viseléséről és mértékéről a Legfelsőbb Bíróság az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§-ának /1/ bekezdése, a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2010. március 11.

**Dr. Lomnici Zoltán sk. tanácselnök, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró,
Dr. Kárpáti Magdolna sk. bíró**

